

MESE A CIPÓS, CSIZMÁS NYULAKRÓL

Hajdanában egy nyúlnak
Mi jutott eszébe?
Összehívta a nyulakat
Nyulak szigetére:

– Tisztelt nyúlnemzetség!
Én amondó vagyok:
Hegyezzétek fületeket,
Kicsinyek és nagyok!

Ez a mi életünk
Bizony nagyon dib-dáb...
Fú a szél, brr! Itt a tél, brr!
Mért járunk mezítláb?

Úgy fázik, úgy reszket
Sovány lábam szára!
Szükségünk van, nyúlnemzetség
Egy csizmadiára.

– Éljen! Éljen! Éljen! –
Zúgnak, kiabálnak.
Tapsifülest meg is tettek
Nyúlcsizmadiának.

Körül is fogták a
Csizmadiamestert:
Ki cipellőt, ki meg csizrát,
Nosza, rögtön rendelt.

Nem is fázott aztán
A nyulaknak lába:
Ki cipőbe, ki csizmába
Járt az iskolába.

Egyszer csak mi történt?
Puskás vadászt láttak!
Uccu bezzeg, vesd el magad!
Neki a pusztának!

Nehéz volt a cipő,
Nehéz volt a csizma:
– Hányjuk le mind, mert különben
Az agár elcsíp ma! –

Mind el is dobálta,
Ki jobbra, ki balra...
Egyet én is megtaláltam,
Lyukas volt a talpa!